

Euwig Schaak

104

Clublokaal:

Buurtcentrum "Het Ni-je Terphoes"
 Noord Hollandstraat 4,
 7543 WB Enschede, tel: 053-477 3270

Speelavond:

Dinsdag van 18.15 -19.30 (jeugd)
 en 19.40 - 24.00 uur (volwassenen)

Contributie

		Korting
		Huisgenoot
Senioren (21+)	€ 100	€ 3,50/4,50
Junioreren (17-21)	€ 70	€ 2,50/3,-
Aspiranten (17-)	€ 60	€ 5,-/3,-
girorekening:	51.15.878	
bankrekening:	31.67.16.219	

Als je belangstelling hebt om bij ons te gaan schaken, dan kun je de eerste vier weken vrijblijvend met ons meespelen op de dinsdagavond. Daarna kun je lid worden.

Bestuur**voorzitter:**

Dick Voorintholt
 H.B. Blijdensteinlaan 82
 7523 JC ENSCHEDE
 053-476 1131 dick-voorintholt@hetnet.nl

secretaris:

Wouter de Haas
 Wilhelminastraat 54-33
 7511 DP ENSCHEDE
 06-44050831 w.dehaas@student.utwente.nl

penningmeester:

Dinant Postma
 Laurens Bogtmanstraat 48
 7558 HR HENGELO
 074-2508474 dinantp@hotmail.com

interne competitieleider:

Jessica Groenhuis
 Sterrenstraat 29
 7521 ZM ENSCHEDE
 06-52673333 jessgroenhuis@hotmail.com

jeugdleader en externe competitieleider:

Anne Veltman
 Julianastraat 1
 7511 KB ENSCHEDE
 06-12234558 a.m.veltman@gmail.com

PR-commissaris:

Jasper de Jong
 Mirastraat 43
 7521 ZE ENSCHEDE
 06-30903975 jasperov@hotmail.com

Internet

www.svdrrmaxeuwe.nl

Redactie:

Nadia Bloemendaal en
 Gerrit Jan te Bokkel

Artikelen voor het volgende clubblad kunt u sturen naar:

gjtebokkel@gmail.com

Inhoudsopgave

Van de redactie	4
Van de voorzitter	5
Paleochora	8
g2-g4!	16
Uit de oude doos	19
Zetten reconstrueren bij DGT	24
Ledenlijst	26
Grotovsky's IM-norm	28
Zwoegen in 6-rondig	36
Het derde team	40
Chess the mirror of knowledge	42
'Quotes'	44
Schaken is een geluksspel	46
ME 2 als underdog door seizoen '10-'11	49
De artikelencompetitie	53
Schaakpuzzel	54

Van de Redactie

Nadia & Gerrit Jan

Het clubblad heeft een tijdje stil gelegen, maar zo aan het begin van het nieuwe jaar is 'ie er toch weer! Na het vertrek van Jasper in juni, is er op zoek gegaan naar een nieuw redactielid, en deze is gevonden! Nadia helpt nu Gerrit Jan bij het maken van het nieuwe clubblad. Het was wel even wat gestoei om alle programma's goed op de laptop te krijgen, maar na zo'n 1.5 uur kon ook zij beginnen aan de lay-out van het clubblad :)

In deze nieuwe editie van "Eeuwig Schaak" kan onder andere worden worden van het, door Wouter aangeleverde, wedstrijdverslag van ons derde team over het seizoen

2010-2011, een interessant stuk over g4 van Jochem, en een zeer uitbundig sfeerverslag van Kreta door Laurens. Ook heeft Nadia een oud opstel over schaken ingeleverd, doet Frank verslag over het ONK Dieren, vertelt Jasper over geluk in het schaakspel, en licht Ewoud ons in over zijn IM-norm in Wenen. We hebben natuurlijk ook onze vertrouwde columns zoals 'Van de Voorzitter', 'Qoutes', 'Uit de Oude Doos', deze keer van Jeroen van der Belt. Helaas is de strip deze keer niet door de zeer strenge censuur van onze jeugdleiders gekomen, hopelijk hebben we bij de volgende editie wel weer een leuke strip!

Van de Voorzitter

Aan het einde van het seizoen is er plaats om eens terug te kijken. Te kijken naar de achterliggende periode: hoe is het gegaan dit jaar?

In feite kan mijn antwoord op die vraag heel kort zijn: GOED!

Toch zal ik wat meer in detail gaan treden.

INTERNE COMPETITIE.

Dit jaar hadden we bijna elke avond een opkomst van tegen de 30 spelers. Dat levert een bijna volle zaal op. De sfeer was steeds uitstekend. De nieuwe leden en de leden van ESGOO pasten wonderlijk snel in onze clubsfeer. Zowel het bekertoernooi als de interne competitie zelf verliepen geanimeerd. De lessen aan het begin van de clubavonden werden met plezier gegeven en ook met plezier gevolgd. Nog steeds een succes, deze

lessen.

De open avonden (iedere eerste dinsdag van de maand is er een bijzondere avond) zijn niet bij ieder lid geliefd. Toch is de waardering van hen die meedoen wel erg goed. Al met al, een voortreffelijk intern competitie seizoen.

JEUGD

Wij beschikken als vereniging over een groot aantal enthousiaste en deskundige jeugdleiders. Dankzij hen is het mogelijk de jeugd de liefde en het enthousiasme voor de schaaksport bij te brengen. Wekelijks komen er meer dan 20 kinderen naar onze club (de aantallen wisselen nogal sterk).

Naast hun les en hun interne competitie doet een groot aantal jeugdleden ook mee aan de externe competitie. Daar leer je nog meer van, al was het alleen

Koester de jeugd!

maar het omgaan met de spanning. Dit jaar heeft de C-jeugd extern gespeeld met 1 team. De D-jeugd speelde met 3 teams extern. Dat belooft wat voor de toekomst!

Kampioen zijn ze niet geworden ,maar ze hebben wel heel leuk meegedaan. De olympische gedachte : “meedoen is belangrijker dan winnen.“

EXTERNE COMPETITIE.

Het eerste team speelde dit jaar voor het eerst in de landelijke eerste klasse. Dat zou niet eenvoudig worden. Toch is het team er op redelijk eenvoudige wijze in geslaagd zich goed te handhaven op dit hoge niveau. Klasse!

Het tweede team speelde voor het eerst in de landelijke tweede klasse. Mijn voorspelling was dat dit team het niet zou kunnen bolwerken op zo'n hoog niveau. Aanvankelijk leek ik ook gelijk te krijgen ,maar de onvermoede krachten in de sport deden van zich spreken. Het team begon te groeien en geloofde er zelf in. En dat werkte. Zij het op het nippertje, het team heeft zich gehandhaafd. Grote

klasse!

Het derde team speelt in de promotie-klasse van de SBO. Van dit team werd handhaving verwacht. Met een beetje meer geluk was het team echter dit jaar kampioen geworden. Heel goed gedaan dus.

Het vierde team wenste niet te promoveren en liet dat in het begin van het seizoen ook iets te duidelijk merken. Het gevolg was dat ze degradatiewedstrijden moesten spelen. Deze wonnen ze vervolgens met 5,5-0,5 en met 6-0. Duidelijker kan het haast niet. Volgend jaar toch maar meedoen om promotie.

Dit jaar werd er voor het eerst met viertallen gespeeld. Wij deden mee in de hoogste klasse en in de laagste. In de hoogste klasse werden we kampioen ,terwijl we in de andere klasse goed mee kwamen. Een goed resultaat dus.

TOERNOOIEN.

Dit jaar hebben wij (dwz Floris en zijn mensen) twee toernooien georganiseerd. Het reeds jaren bestaand rapid-toernooi is ook dit jaar gehouden. De belangstelling loopt iets terug, maar is voor een dergelijk toernooi nog steeds goed te noemen.

Daarnaast is er dit jaar voor het eerst na jaren weer een NACHT-toernooi georganiseerd. Zelf was ik niet in Enschede, maar ik heb van de deelnemers begrepen dat het heel leuk geweest is en zeker voor herhaling vatbaar.

SAMENWERKING MET ESGOO.

Dit jaar hebben wij onze clubavonden ook opengesteld voor ESGOO-leden. Een redelijk klein aantal mensen heeft

daar gebruik van gemaakt. De ervaringen van beide verenigingen met de gecombineerde clubavonden zijn goed: De sfeer is onveranderd plezierig en informeel gebleven.

ESGOO is opgericht in 1911 en bestaat dit jaar dus 100 jaar. Dat heugelijke feit wil de club graag nog vieren als zelfstandige club. Dit betekent dat we in het komende seizoen als twee zelfstandige schaakverenigingen verder zullen gaan. Wat er het daaropvolgende seizoen gaat gebeuren staat nog niet vast. De kans is groot dat ESGOO dat seizoen op wil houden als zelfstandige vereniging. We gaan ons beraden over de wijze waarop we in Enschede verder willen gaan met de clubs Dr. Max Euwe en ESGOO. Voor dit clubjaar is het de bedoeling dat we intern samen door gaan zoals we ook dit jaar hebben samen gewerkt. Extern maken we een onderscheid tussen spelen in de SBO en spelen in de KNSB. Voor de SBO geldt dat ESGOO daarin alleen uitkomt met een viertal. Graag willen we als ESG dr. Max Euwe (Enschedees Schaak Genootschap DR. Max Euwe) in SBO-verband aan de competitie mee gaan doen. De inbreng van de leden van ESGOO is getalsmatig dusdanig klein dat bij een eventueel niet vervolgen van de samenwerking de teams gewoon weer als Dr. Max Euwe teams mee kunnen doen.

Voor de KNSB teams geldt dat ESGOO een team heeft in de eerste klasse en in de derde klasse. ESGOO wil proberen beide teams actief te houden. Dr. Max Euwe speelt volgend jaar met een team in de eerste klasse en met een team in de tweede klasse. Als er zich geen calamiteiten voordoen zullen beide verenigingen volgend jaar elk met twee teams uitkomen in de KNSB. In de loop van volgend jaar zullen we dan samen een beslissing moeten nemen over het vervolg.

Voor dat ik afsluit ,wil ik graag al onze vrijwilligers (bestuursleden ,wedstrijdleiders, jeugdleiders, commissieleden en ad-hoc hulpverleners) bedanken voor hun voortreffelijke bijdrage aan onze vereniging. Zonder hen geen goed draaiende club Dr.Max Euwe.! BEDANKT DUS!

Enschede, juni 2011.
Dick Voorintholt.

Paleochora

Laurens Snuverink

Van 20 tot 27 juli vond het toernooi van Paleochora op Kreta plaats. Mijn potje met vrije dagen zat nog vol genoeg voor een schaaktoernooi in de vakantie, en dit leek me precies een toernooitje naar mijn smaak: een toernooi met rondes die laat begonnen, een week lang, met goed weer en last but certainly not least, een heerlijk ziek gezelschap om de dagen mee door te komen. We waren met 9 man, in de vorm van ikzelf (Loose Lou), 2 Konijnen (de Coniño's), GJtB (beter bekend als de te Bokkelova), Tim (Cow), Jan Joris Groenewold (JJ), Floris (Sir), Rick Duijker (Duijkboot) en Jimmy van Zutphen (Fris). De eerste 6 waren er al op zondag, de anderen kwamen op de dag dat het toernooi begon (woensdag). We vertrokken vanaf Frankfurt met RyanAir, want dat was "goedkoper als". Grappig was dat je parkeerplaatsen had die dichtbij de terminal waren (P1) en "duurder

kosten als" de parkeerplaatsen op een km afstand (P3). Let op: dit is belangrijke informatie om de rest van dit verslag goed te kunnen begrijpen :). GJtB en de Coniño's vertoonden wat haantjesgedrag door op een P2 parkeerplek te parkeren, waar ik, Tim en JJ wat geld bespaarden door op P3 te parkeren. Natuurlijk zul je zien dat het in zo'n geval regent, maar echte mannen laten zich daar natuurlijk niet door tegenhouden :P

Als secundaire doel hadden we het financieren van Griekenland, ze konden (kunnen as we speak) het goed gebruiken. JJ financierde onze oosterburen nog wat door een halverd op het vliegveld weg te zetten. Een handeling die ik zelf nooit zou initiëren (logisch voor wie mij kent), maar gezien JJ's afkomst had hij er geen enkele moeite mee. Vervolgens verliep alles soepeltjes en kwamen we heelhuids

op Kreta aan. Toen we erachter kwamen dat onze bus naar Paleochora op het punt stond om te vertrekken, had JJ deze nog even tegengehouden omdat bleek dat R. Coniño nog een andere broek aan het aantrekken was. Na een soepele busrit kwamen we aan in Paleochora. Heerlijk niet-toeristisch, totaal verschillend van die ellende in Cherso en omstreken. Het dorpje bevond zich in het midden van een schiereiland in de vorm van een soort teelbal, met een kiezelstrand aan de ene kant en een zandstrand aan de andere kant. De kant van het kiezelstrand had veel restaurantjes en uitgaansgelegenheden, waaronder de Skala (een soort loungetent met binnen een kleine dansvloer), de Nostos (een soort van “kinderdisco”) en de Agios (een klein cafétje waar tijdens prime-time twee keer zoveel mensen stonden dan hun capaciteit). De Skala bracht

wat herinneringen van Pardubice naar boven, omdat deze ook een deur had waar “stuff only” op stond :P

Ook het appartement was “dik in oddes”, met eigen keukentje en ventilatoren. Ik zat met Tim op een kamer met koffiezetapparaat en airco. Ook onze ventilatoren draaiden met ongeveer Mach 3 en maakten het lawaai van een net opstijgende Chinook. De eerste dagen hebben we de airco daarom ook niet gebruikt, anders moesten we ook bijbetalen en gezien we op de P3 hadden geparkeerd was dat niet onze stijl ;). Later bleek dat Duijckboot enorme fan was van airco en nog een nacht bij ons had doorgebracht, maar uiteindelijk het gesnurk van Tim niet kon verdragen. De eerste avond hadden we een mooi plekje gevonden met luie banken en zijn we aan de zuip gegaan, ondanks dat we redelijk kapot waren (een terugkerend fenomeen overigens). We hadden kennis gemaakt met de eigenaar, die sterke gelijkenis vertoonde met Topalov (bleek dat Paleochora het dorpje van de

look-a-likes was, met o.a. Christov Kleijn en Daan Brandenburg). Een of andere verknipte Pool, Mike, hielp ons aan de drankjes waarbij we gratis zijn complete levensverhaal konden aanhoren. De dagen erna hebben we ter plekke wat gechilld totdat de anderen ook aankwamen en het toernooi zou beginnen. In de tussentijd waren we een keer gaan eten bij een verse visstent, waarbij ik als enige geen vis hoefde en een lamssouvlaki bestelde. Dit, wellicht aangesterkt door mijn geneurie van FC Twente liedjes als achtergrondmuziek, kon JJ niet accepteren, waarop hij zijn sigarettenas in mijn tzatziki deponeerde en hij de rest van de vakantie denigrerend naar mijn lamssouvlaki verwees onder de naam “kipsouvlaki”. Een andere highlight was de tropical bar, waar we flink drankjes aan het tanken waren die stiekem veel te duur waren. Maar goed, ze werden dan wel ingeschonken door een Tsjechische P2 schone, gedoopt “dartelend hertje”. Achteraf waren de drankjes eigenlijk toch nog goedkoop doordat ze dubbele whisky’s schonk ipv enkele, omdat ze niet wist hoeveel whisky er in een normaal glas zou moeten.

Afijn, toen de anderen erbij kwamen hebben we een heerlijke Italiaanse maaltijd genuttigd in het tentje naast het appartement (not!). Het toernooi was goed georganiseerd, met gratis water voor de deelnemers en een goed gekoelde speelzaal. Helaas ging het toernooi niet zo goed voor de meesten. Volgens mij hebben alleen Tim en ik een goed toernooi gehad. Tim had een knappe prestatie geleverd door van Sipke Ernst

(Spike) te winnen. In de laatste ronde kon hij zelfs een IM-norm scoren door te winnen van Twan Burg. Ondanks dat Twan emotioneel verzwakt was door van Brent Burg te verliezen, was dit Tim niet gelukt. Zelf had ik aardig gespeeld met nog een positieve uitschieter door winst op een FM (zie partij).

Gedurende het toernooi sloot Robert Ris (bijnaam Ris) zich bij ons aan. Zelf speelde hij niet mee, maar hij was al 1,5 maand op Kreta en na ons toernooi ging hij nog een toernooi in Heraklion spelen. Hij ging mee stappen, als ie tenminste niet afgesproken had met een meisje via de SMS. De stapavonden waren zoals ik ze graag heb: extreem en diep! Op een van de eerdere stapavonden hebben we “de negerin” ontmoet, een zeer aanwezige P4 persoonlijkheid uit Wagginge (Wageningen) wiens karakter in het Spaans met “pessado” omschreven zou kunnen worden. Ik pakte mijn notitieboekje met als titel “Close encounters of the third kind” en zette een vinkje. Hoewel het R. Coniño was die vooral de contacten onderhield met de grietjes die je niet snel op een kalender zou tegenkomen, had de negerin vooral een interessante omgang met Fris. Wat ze bij ons te zoeken had, zelfs na een aantal scheld-

kanonnades van Fris, weet ik eigenlijk nog steeds niet. Afijn, er zwemmen meerdere vissen in de zee, zo bleek ook later. Op een van de diepste stapavonden ging JJ er opeens met een blonde vandoor, die ik (naar zijn zeggen, maar ik kan het niet ontkennen omdat het aantal hersencellen bij mij flink afneemt bij dit soort avonden) wel zag zitten. Aan het einde van de stapavond kwam ik erachter dat JJ nog niet in zijn bed lag, dus toen ben ik hem gaan zoeken, samen met GJ. Als die blonde inderdaad zo lekker was dan vond ik het toch wel mijn plicht om hem te behoeden voor een ernstige fout die de relatie met zijn vriendin weleens definitief zou kunnen beëindigen. Op onze queeste zagen we opeens een vijftal

Grieken verzameld bij de rotsen, niet ver verwijderd van de Skala. Nu bleek dat Ris daar zijn eigen maaginhoud aan het analyseren was. Na een lichte twijfel van mijn kant hebben we hem toch maar meegenomen naar het appartement. Daarna weer op pad gegaan met GJ om JJ te vinden. Ondertussen moet je toch een keer wat vloeistoffen afdrijven na het innemen van zulke hoeveelheden drank. Om daarvoor met gevaar voor eigen leven over de rotsen te gaan lopen is een minder goed idee, maar we voelden ons inmiddels zo op ons gemak dat we het lieten lopen waar we wilden. Zo ging dat immers ook bij de cro-magnonmens vroeger. Uiteindelijk hebben we JJ niet gevonden en was hij net thuis toen we

terugkwamen. Hij had geen sleutel, maar de ochtendschoonmaakster had hem binnen gelaten. Wat er daadwerkelijk is gebeurd met die blonde zullen we nooit te weten komen, ondanks de overhoringstechnieken die ik aan hem heb blootgesteld de dag erna. Gezien hij nog steeds het vrolijke dansje (klappen in zijn handen boven zijn hoofd en dan met zijn handen schudden vanuit de pols) deed, zal er wel inderdaad niks gebeurd zijn waar hij spijt van heeft (tenzij hij geen geweten heeft, dan is het wel pijnlijk om dit te lezen en heb ik toch mijn doel bereikt :P). Dat klappen in zijn handen kostte hem trouwens bijna minimaal twee handen, toen ie dat een keer onder één van onze Chinooks deed. Ik had er toch niet aan moeten denken om al dat bloed in ons appartement op te moeten ruimen, ondanks dat ik daar veel ervaring had vanuit vroegere bijbaantjes voor Don Vincenzo toen ik nog op Sicilië woonde.

Elke ochtend/ middag gingen we ff wat bikken bij een lokale strandtent. Meestal was het de Ostria, hoewel de kwaliteit daar discutabel was nadat R. Coniño er een keer goed ziek van was geworden. De voordelen wegen echter op tegen de nadelen: bij de Ostria kreeg je altijd raki. Eigenlijk is raki heel smerig; het wordt gemaakt van de restanten van de druiven die gebruikt worden voor wijn. Als men dan te cheap is om de smaak te maskeren met anijszaad (wat Ouzo oplevert), dan krijg je raki. Gelukkig maakt het alcoholpercentage van 45% een hoop goed. Zeker als je net uit je bed bent dan spoelt het goed de kater weg.

Na het maaltje gingen we lekker chillen op het strand, beetje tennisballen gooien, Taipannen en uiteraard “sniperen”.

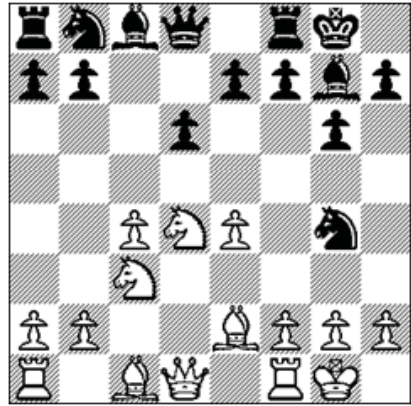
Meestal viel dat tegen, met wat uitzonderingen zoals de volleybalchick en haar vriendin, de Griekse variant van Patrycja Labeledz (zie het stukje over Pardubice: het komt erop neer dat als je +2 jaar doet, je wel eens op P1 uit zou kunnen komen, als ze uiteraard niet fongert). Op een dag hebben we besloten om naar een ander strand te gaan, en wel het strand van Elafonisi. Dit strand zou volgens JJ adembenemend zijn, met paars zand en fantastisch helder blauw water. Volledig vertrouwend op JJ stapten we met goede moed op de boot. Voor mij ging dat als volgt: met nog een halve kater van de dag ervoor werd ik wakker gemaakt met de mededeling dat de boot over 10 minuten zou vertrekken. Na een soepel boottochtje van een uur werden we ergens tussen de rotsen gedropt, waarna we na enig stiefelen het prachtige, uiteraard niet-paarse strand van Elafonisi betraden. Verder was het toch wel een mooi strand hoor, ondanks dat het niet paars was. Mooie baaien met ondiep, warm water, waar je heerlijk in kon liggen terwijl je lichaam volledig contact maakte met het niet-paarse zand. Bij het wat diepere gedeelte zag je niet-paarse vissen zwemmen tussen de niet-paarse rotsen. Nadeel was dat het niet-paarse zand zo nat was als <gecensureerd>. Aan het einde van de dag was iedereen verbrand en gingen we weer terug met de boot, die overigens niet paars was van kleur. ;) Omdat iedereen zo verbrand was (of eigenlijk: de 2 initiatiefnemers Floris en JJ), hebben we de Samariakloof niet

gelopen. Nu ben ik vroeger al een keer door die kloof gelopen, dus ik vond het niet zo erg (voor degenen die hem niet gelopen hebben: het is wel een aanrader!). De laatste stapavond was ook weer bizar, alle elementen zaten erin: de overvolle Skala, een geflipte Mike, de negerin en zwemmen voor het slapen gaan. Bij het zwemmen werden we nog vergezeld door een behoorlijk knappe Griekse (herinnering zegt P1, maar alcohol zegt P1.x; GJtB heeft een foto!), die ik op een gegeven moment om had gepraat om met jurk en al het water in te gaan. Terwijl de negerin nieuwe kleren voor haar zou halen, gingen de meesten van ons naar bed en had ik Floris gevraagd om nog ff te blijven hangen, om te voorkomen dat er anders stukjes over de vakantie geschreven zouden worden met onwaarheden erin! Al met al een heerlijke vakantie, het zal mij benieuwen wat ons volgend jaar staat te wachten...

Hieronder nog mijn partij tegen Ioannis Maris in ronde 4.

Snuverink, Laurens - Maris, Ioannis

1. d4 Nf6
2. c4 c5
3. Nf3
- Mijn geliefde anti-benoni.
- 3... g6
4. Nc3 Bg7
5. e4 d6
6. Be2 O-O
7. O-O cxd4
8. Nxd4 Ng4

Vreemde zet. Het houdt Le3 ff uit de stelling, maar na h3 moet het paard terug met tempoverlies of moet het paard naar een inferieur veld.

9. h3 Ne5

Nu kan ik een keer f4 met tempo gaan spelen.

10. Be3 Nbd7

11. Qd2 Nb6

12. b3 Bd7

Hier dacht ik: laat ik zwarts sterkste stuk maar gaan afruilen. Ik had ook nog ff kunnen chillen en de torens kunnen ontwikkelen.

13. Bh6 f6

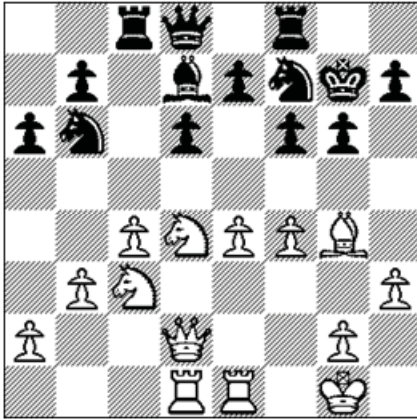
14. Bxg7 Kxg7

15. Rad1 Rc8

16. Rfe1 a6

17. f4 Nf7

18. Bg4!

Mijn loper zit een beetje tegen e4 aan te kijken, terwijl zijn loper de vele zwakke witte velden in zijn stelling dekt. Leek me dus een goed moment om die bishies van het bord te halen.

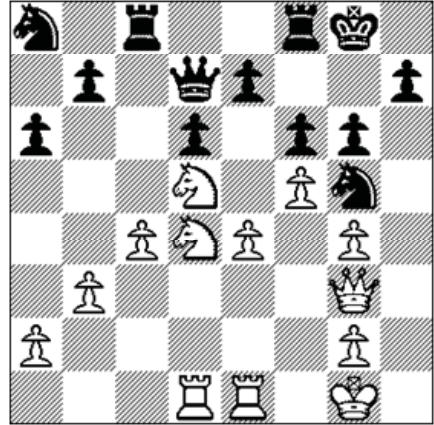
18..., Bxg4
19. hxg4 Qd7
20. Nd5 Na8

Ik dacht dat ie hier moest heuten op d5, waarbij ik na exd5, gevolgd door Pe6 erg goed sta. Nu heb ik enorm lopen twijfelen tussen g5 en f5. Na 21.g5 fxg5 22.f5 kan zijn paard niet meer naar g5, maar daar heb je wel een pion voor geofferd. Echter sta ik wel straal gewonnen na bijv. 22..., Kh8 23. Ne6 Rfe8 24. Qd4+ Ne5 25. Nb4!

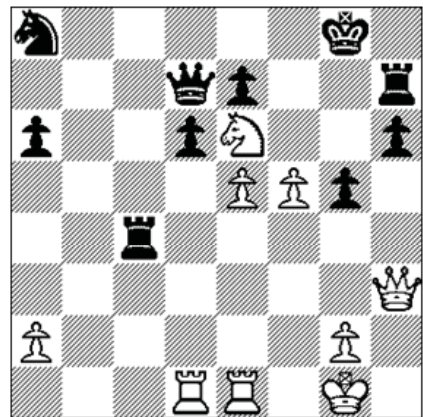
21. f5 Ng5
22. Qd3

Pf4 was hier erg goed geweest, maar de varianten zijn moeilijk om te zien.

22..., Kh8
23. Qg3 Kg8
24. Nf4?

e5! Gaf hier Lingo, bijv.: 24. e5 fxe5 25. Qh4 e6 26. Nxe6 Nxe6 27. Ne7+ Kg7 28. Rxe5
24. Nf4, Rf7
25. Nde6 b5
26. Nxg5 fxg5
27. Ne6 gxf5
28. gxf5 h6
29. Qh3 Rh7
30. e5 bxc4
31. bxc4 Rxc4

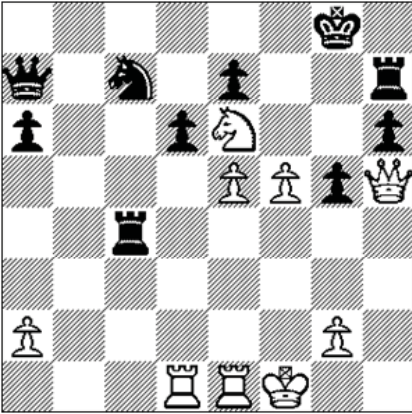

Oei, die pion was giftig. Na exd6 en Db3 kunnen de stukken in het doosje. Ik had echter alleen oog voor een andere dame-uitval, die ook goed genoeg is...

32. Qh5 Qa7+

33. Kf1

Verleidelijk was ook Td4, maar na Pc7 dekt zwart de kritieke velden en houdt zowaar de stelling nog bij elkaar ook.

33..., Nc7

En hier miste ik Qg6+ Kh8 35. Rxd6

34. Rc1 , Rxc1

35. Qg6+ Kh8

36. Rxc1 Qe3

37. Rxc7 Qd3+

38. Kg1 Qe3+

39. Kh2 Qxe5+

40. Kh3 Qe3+

41. g3 g4+

42. Kh4

1-0

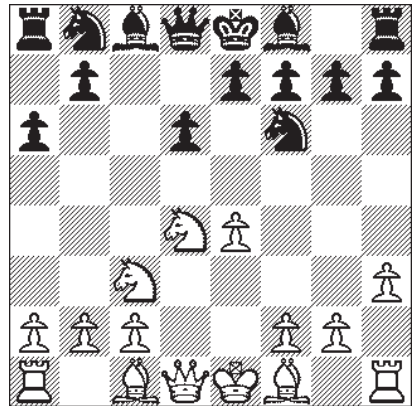
g2-g4!

Jochem Snuverink

Oudere lezers van Euwig Schaak herinneren zich misschien nog het legendarische artikel van Jasper over Pd6+!! Zoals Jasper duidelijk wist te maken is dat een erg sterke zet. Echter er zijn nog andere goede zetten. Zo wil ik hier een lans breken voor wits minst gespeelde 'dubbele' pionzet g2-g4! Aan het uitroepen is te zien dat dit ook een erg goede zet is. Vooral in de opening kan het verassend uitpakken. Speel je 1.g4 dan speel je de 'Grob'-opening. Dan is de zet wellicht nog wat aan de vroege kant. De zet g4 is vooral effectief op het moment dat wit het centrum in handen heeft. Op zo'n moment kan wit ervoor kiezen een vleugelaanval in te zetten. Meestal gebeurt dit met h4 of a4, maar dit kan dus ook met g4. Bovendien kan wit het centrum nog beter onder controle houden door de zwarte loper van h5 of het zwarte paard van f6 weg te jagen. Een voorbeeldje:

Jochem – N. Bijlsma (extern 2011)

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6
5.Pc3 a6 6.h3!?

zwart heeft het rustig opgezet en voorlopig alleen zijn paard ontwikkelt. De opletende lezer snapt misschien al de bedoeling van h3 6..e6 7.g4! b5 8.Lg2 Lb7 9.O-O Dc7 10.Te1 Le7 11.g5 Pfd7 12.a4 bxa4 13.Pd5! een voor de stelling kenmerkend paardoffer. De zwarte koning komt moeilijk weg uit het centrum. 13..exd5 14.exd5 Pe5 15.Pf5 O-O 16.Pxc7+ Dxe7 17.f4 Pbd7 18.Txa4 Dd8 19.fxe5 Pxe5 zwart heeft zijn stuk terug gegeven en wit staat wat beter. Deze stelling wist ik te verzilveren.

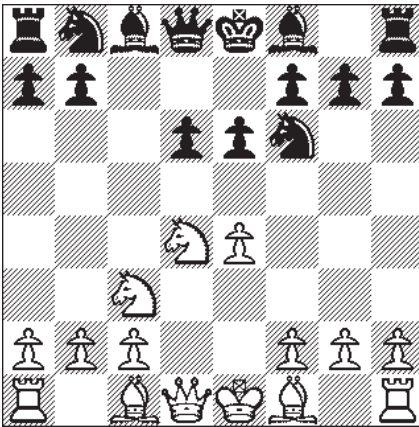
g4 kan in een groot aantal openingen gespeeld worden, bijv. 1.d4 d5 2.c4 c6 3.Pf3 Pf6 4.Pc3 e6 5.e3 Pbd7 6.Dc2/Ld3 Ld6 7.g4! of 1.e4 d6 2.d4 Pf6 3.Pc3 e5 4.Pf3 Pbd7 5.g4! of 1.e4 d6 2.d4 Pf6 3.Pc3 g6 4.Le2 Lg7 5.g4 of zelfs 1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pc3 dxe4 4.Pxe4 Pd7 5.g4! de mogelijkheden zijn eindeloos. Probeer

het eens in je favoriete opening. Veel plezier met deze nieuwe zet.

Ter inspiratie, nog 2 potjes van het afgelopen jaar, toevallig beide in het Siciliaans.

Jochem – GM M. Suba

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 Pf6 4.Pc3 cxd4 5.Pxd4 e6?!

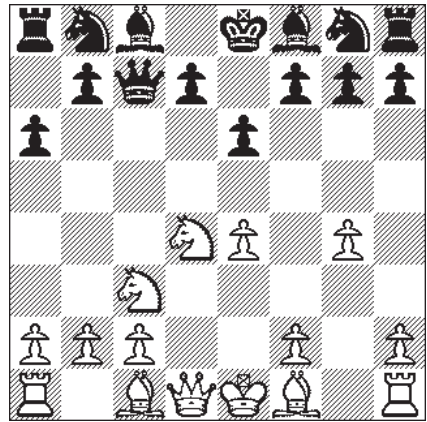
Met deze zetvolgorde (eerst e6 ipv a6, zie vorige partij) lokt zwart zelfs g4 uit. Het behoeft geen uitleg dat deze zet geen goede reputatie heeft vanwege het volgende antwoord:

6.g4! e5 Dit ziet er erg raar uit, en dat is het ook wel. Zwart onderkent het gevaar van g4 en probeert de pion en wits centrum meteen uit te schakelen in combinatie met zijn volgende zet. **7.Pf5 h5 8.Lg5 Pc6!?** Een nieuwtje, zwart wist het niet meer. Normaal is hgx4, maar de gespeelde zet is ook speelbaar **9.Lxf6 gxf6 10.Pd5 a6?** Dit is echter te

langzaam, hgx4 was noodzakelijk **11.c3 Le6 12.gxh5 Tb8 13.Lh3 Lh6 14.Dd3?!** Wit staat erg goed en kon hier meteen toeslaan met 14.Pxh6 Txh6 15.Tg1 Th8 16.Df3 en wit staat geweldig. Nu laat ik zwart ontsnappen naar een slecht eindspel: **14...Kf8 15.Td1 Lxf5 16.Lxf5 Pe7** De clou, 17.Pxf6 werkt niet vanwege Pxf5 **17.a4 Pxd5 18.Dxd5 Ke7** Hier staat wit nog wel duidelijk beter, maar het werd nog hard werken.

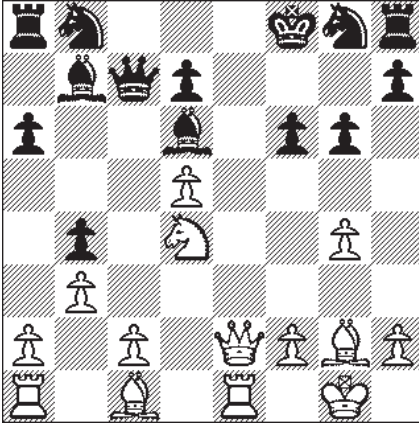
Jochem – IM G. Milosevic

1.e4 c5 2.Pf3 e6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 a6 5.Pc3 Dc7 6.g4!

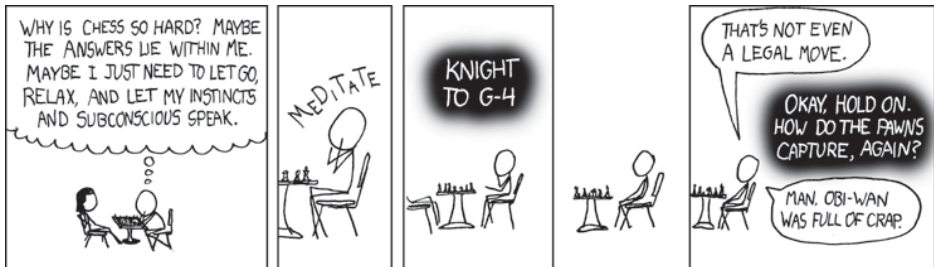

Dit is mijn favoriete variant tegen de Kan/Taimanov/etc. 6.g4 kan (vraag me gerust naar mijn analyse) als zwart 3 van de 4 volgende zetten, e6, a6, Dc7, Pc6, doet.

6..b5 Lb4 is hier het beste **7.Lg2 Lb7 8.O-O b4 9.Pd5! exd5 10.exd5 Ld6 11.Te1+ Kf8 12.De2?!** 12.Pf5! was nog sterker **12...g6 13.b3 f6**

14.Lh6+! Een diepe truc 14..Pxh6
 15.De8+ Kg7 16.Te7+ Lxe7 17.Dxe7+
 Pf7 18.Pe6+ dxe6 19.Dxc7 Lxd5
 20.Lxd5 exd5 21.Db7! Dit moest
 vooruit worden gezien, wit wint nog een
 stuk en krijgt dame tegen toren en stuk.
 Ook dit speel ik niet vlekkeloos uit, maar
 ik win wel uiteindelijk op zet 123.

Ontmoetingen met schakers- deel 1

Jeroen van der Belt

Juni 2003 .

Daar zat ik, in Manhattan, om te precies te zijn in het Woolworth Building, ergens op de 24e etage te wachten op hem. Als liefhebber van de schaaksport was dit mijn eerste kennismaking met een professionele schaker en gelijk niet de minste. Hij zou om tien uur komen. Twee en half uur later, hoorde ik de bel van de lift. Omringd door een grote aura aan uitstraling betrad die de kamer, gevolgd door zijn manager Owen Williams in zijn kielzog. Hij kwam naast me zitten en ik legde hem de techniek uit. De 3D-bril die hij af en toe opzette, zag er grappig uit. Hij was sceptisch, maar toch geïnteresseerd in de techniek.

Een week eerder werd ik gevraagd of

het mogelijk is om Fritz zo aan te passen dat je er met een 3D-bril tegen kunt spelen. Als je die bril op zou zetten, geeft het een diepte-effect zodat je denkt dat het bord uit het beeldscherm steekt. Het zou een demonstratie partij worden, gesponsord door de fabrikant van 3D-brillen, X3D. De match zou gaan tussen Fritz en Garry Kasparov. Of ik dan in New York de techniek kon demonstreren aan de populaire schaakgrootheid.

Zo zou ik met Frederic Friedel, mede oprichter van Chessbase, naar New York reizen. Frederic bracht in 1986 Kasparov en Matthias Wuelenweber samen om een schaakdatabase programma te ontwikkelen. Hij verzorgde de PR en onderhield contacten met

vele schakers. We vertrokken vanaf Hamburg en omdat het vliegtuig nogal vroeg vertrok, zou ik eerst een nacht in het huis van Frederic overnachten. We zaten in de woonkamer, hij vertelde over zijn eerdere bezoeken aan de VS. Van mijn enige bezoek aan Texas merkte ik op dat ik veelal door vreemden werd aangesproken met een andere naam, omdat ik op een bekend persoon zou lijken. Frederic kon geen gelijkenis ontdekken. Zijn vrouw kwam een half uur later en het eerste wat ze zei is dat ik toch zeker wel een look-a-like was. Ik wedde met Frederic om een fles wijn dat in zijn bijzijn het minimaal één keer zou gebeuren dat er een opmerking over werd gemaakt. We vlogen via Parijs naar New York. Op JFK ging het allemaal vrij vlot. We stapten in de gele taxi, namen plaats achterin, de chauffeur opende zijn mond: "Hey Sir, you look like Arnold Schwarzenegger".

We overnachtten in het appartement van Mig Greengard, midden in Alphabet City. Ik sliep op een bank vol met kattenharen, buiten was er dag en nacht leven. Mig Greengard is een schaakjournalist. Hij runt een website -ChessNinja.com - en verschaft een nieuwsbulletin over schaken waarop je je kan abonneren.

Verder heb ik weinig tijd gehad om kennis te maken met de veelzijdigheid van de stad. Ik was er vooral verbaasd over dat alle soorten winkels 24 uur per dag geopend zijn. Wie klaagt er nog over te hoge parkeergelden in Nederland. Toen al betaalde je 8.46 Dollar per half uur, exclusief belasting.

Oktober 2003

De tijd begint te dringen. Ik moet

verschillende delen van Fritz aanpassen zodat we dit in New York kunnen gebruiken. Tevens moet ik een joystick besturing gaan maken zodat het 3D-bord vanuit alle mogelijke hoeken zichtbaar wordt. Spraakherkenning voor de zetten moesten worden geïmplementeerd en de partij moet live op internet te volgen zijn. En dat zonder dat het programma er tussendoor mee stopt. Lijkt een beetje op het programmeren van de automatische piloot van een vliegtuig.

November 2003

Druk in weer om het programmatechnisch allemaal werkend te krijgen. Zo heb ik één dag van te voren nog een bug ontdekt, waardoor het programma in 3D modus na 1 uur spelen, zou crashen.

Verder kwam de laatste dag nog een extra wens van Garry Kasparov. Hij wilde met één druk op de knop het bord 180 graden kunnen draaien. Zonder een nacht te slapen naar Schiphol en op weg naar New York. Samen met Albert Vasse (scheidrechter) en Frans Morsch (Fritz' geestelijke vader) gingen we de lucht in.

9 november

Ik had me nog niet gerealiseerd in wat voor gebouw de match zou plaats vinden. De taxi bracht me naar de New York Athletic Club, gelegen aan de voet van Central Park.

We brachten onze spullen naar de luxe kamers en wachtten op onze collega's die uit Hamburg gevlogen zijn, Frederic Friedel en Matthias Feist. Ze kwamen aan en vertelde dat ze heel slecht nieuws hadden. Meteen dacht ik dat de

match misschien niet door zou gaan.

Bijna was dat inderdaad gebeurd omdat in het kantoor van ChessBase ingebroken is, net voordat ze wilden vliegen. Alle computers waren weg, gelukkig was de CD met de schaakmodule niet ontvreemd.

De Athletic Club dus, een sportieve club van rijke mensen, of een rijke club van sportieve mensen? Met een speciale lift voor mensen in sportkleding en het personeel. Al snel werd duidelijk dat iedereen hier nogal netjes, in pak dus, bij loopt. Ik heb altijd al wat gehad tegen uniformen en te strakke pakken, dus ik voelde me wel wat vreemd, met mijn gymbjjes en één net jasje. Uitgeput van de reis en de voorgaande dagen om het programma af te maken, dook ik snel in bed. Toen ik wakker werd, begon ik de “huisreglementen” van het hotel te lezen. Zo las ik dat bij het ontbijt verplicht was om een stropdas te dragen. Ik had enorme trek, en ik had afgesproken om tijdens het ontbijt de voorbereidingen door te nemen, en het was half zeven in de ochtend. Ok, dan maar naar buiten en op zoek naar een stropdas! Na een half uurtje vond ik een merkwaardige winkel, dat van alles verkocht, maar van elk artikel slechts één of twee stuks. Een soort mini blokker in Aldi stijl. Enfin, hij had één stropdas. Die nam ik en ik kon met een gerust hart ontbijten. Overigens koste deze stropdas slechts 0.99 dollar, erg goedkoop in tegenstelling tot alle andere dingen hier.

Zo waren er ook twee aparte liften in het gebouw. Eén waar je absoluut niet in sportkleding in kon gaan.

10 november

De match zelf zou plaats vinden op een etage waar alleen Kasparov, de scheidsrechter en het Fritz team aanwezig zouden zijn. Live commentaar voor publiek zou van een andere etage verzorgd worden. We wilden niet dat Kasparov werd verstoord door het geluid van de vele computers, dus zetten we de machines in een andere ruimte. Hij bestuurde het programma door middel van spraakherkenning. De klok stond op de tafel van de scheidsrechter die deze ook bediende.

Er waren nogal wat computers nodig.

- één voor het uitrekenen van de beste zet;
- één voor het aansturen van het 3D-beeldscherm;
- één voor het genereren van een 3D-bord met de actuele stelling voor ESPN, de Amerikaanse sportzender;
- één waarop een webcam aangesloten was. De webcam was gericht op de klok bij de scheidsrechter, zo konden we de klok van Fritz aanpassen;
- één voor spraakherkenning;
- één voor het versturen van zetten naar het internet zodat iedereen de partij kon volgen.

11 november

De eerste partij eindigde in een remise. Op het moment dat de eerste zet werd gespeeld, zat mijn hartslag waarschijnlijk in de buurt van de tweehonderd. Zou alles werken? Ik had een uur nodig om bij te komen en langzaam kon ik een beetje gaan genieten. De techniek was naar behoren, ik had wat tijd over.

Ik ontdekte dat ik het erg leuk vond om foto's van deze gebeurtenis te maken.

Tijdens de eerste partij werd ik opgebeld door TV Oost, aangezien ik in de regio van de krant woonde, en ze wilden me een paar vragen stellen over de match. Een paar dagen voor mijn vertrek zijn ze langs geweest om foto's te maken.

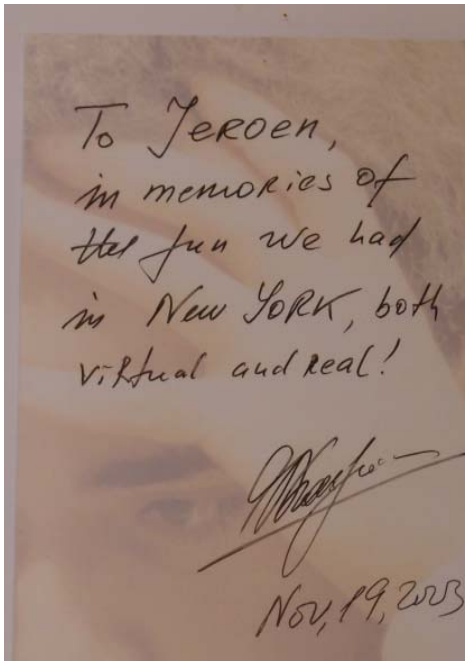
13 november

De tweede partij. Ik bereidde alles voor. De hele batterij computers was ingesteld en klaar, het 3D-beeld was ook op dezelfde manier ingesteld als in de eerste partij. Kasparov komt binnen, gevolgd door een grote groep televisie en foto-camera's. Hij kijkt naar het scherm, zijn gezicht staat op onweer. Ik vraag me af wat er verkeerd zou zijn. Het bord! Het is

niet omgedraaid. Aan zo iets eenvoudig heb ik niet gedacht. Kasparov gaat naar de scheidsrechter en uit zijn boosheid. De scheidsrechter had het bord goed moeten zetten. Hij komt naar mij, ik help ze uit de brand door op een knop te drukken en het bord staat zoals het zijn moet.

Fritz won door een black-out van Kasparov. Opeens was alles slecht. Van de met openingszetten gevulde database van Fritz tot aan het geluid wat de scheidsrechter maakte met zijn lepelkje tijdens het roeren van zijn koffie. En het feit dat het bord verkeerd stond aan het begin.

Tussen de tweede en derde partij zat een aantal dagen pauze. Echter veel tijd om iets van de stad te zien was er niet. Frederic introduceerde me aan verschillende mensen en samen bezochten we onder andere Suzanne Polgar (kan heel goed koken) , Jennifer Shahade, Anjelina Belakovskaia (3x US kampioen vrouwen, wilde weg uit New York om een makelaarskantoor te beginnen), Irena Krush, Paul Hoffman (schrijver en commentator) en Yasser Seirawan (commentator). We ontmoetten een vriend, Bob Rice, die door zijn softwarebedrijf letterlijk miljoenen dollars verdient, en aten in een restaurant waar het voorgerecht begint bij US 60 dollar. Mig Greengard organiseerde een feestje voor zijn lezers van ChessNinja. Zonder dat ik het wist kwamen daar vele schakers naar toe. Zsuzsa Polgar, Irene Crush, Joel Lautier etc. Zo ook de charmante Anna Hahn. Ze besteedde minder aandacht aan het schaken door haar werk

waarin ze voor andere bedrijven handelde in aandelen in orde van honderdduizenden dollars. Het moet een uur of 4 's nachts geweest zijn waarop ze me uitnodigde om de volgende dag langs te komen naar haar appartement. Terug in het hotel, het was weer licht en dat in de winter, kon ik het niet laten om Frederic te vragen of 'ie niet mee wilde komen. Tenslotte had hij mij met al die andere mensen in contact gebracht. Aangekomen in het appartement van Anna Hahn was daarop eens een andere bekende schaker die net opgestaan was (naam bewust geheim gehoudenJ).

16 november

In de derde partij won Kasparov met veel overtuiging van Fritz. Hij had het gevoel dat 'ie alles aan kon.

18 november

De laatste partij was erg spannend; ik zat aan de PC gekluisterd die de zetten berekende. De partij eindigde helaas in een snelle remise.

Technisch gezien was het een succes, daar was ik erg opgelucht door. Kasparov hield nog een interview. Ik had mijn spullen ingepakt en had nog een uurtje over voordat de taxi ons naar JFK bracht. Het interview was afgelopen. Iedereen werd uitgenodigd om naar de tweede verdieping te gaan, de etage waar het café gevestigd was. Ik dacht, dit is mijn kans om eens ontspannen met Garry Kasparov te praten. We betraden de ruimte. Ik kreeg een groot bier aangeboden, we proostten. In minder dan één minuut kwam een bewaker naar me toe en vertelde dat ik onmiddel-

lijk de kroeg moest verlaten. "Waarom ?" vroeg ik, met een heel verbaasde blik. "You are wearing sneakers, sir". Er restte niet anders dan weg te gaan en in de lobby te wachten op de taxi.

Zetten reconstrueren bij DGT

Vincent Groenhuis

1,5 jaar geleden viel ik bij DGT binnen “with an offer you can’t refuse” en sindsdien zijn ze niet meer van mij af. Ik ben er voornamelijk om bepaalde collega’s (Martin S. en Jan-Willem B.) enig tegenspel te bieden achter het schaakbord en toevallig schrijf ik ook software voor de elektronische borden. De vorige generatie software (Queen, Toma, Board Driver, ...) hebben namelijk allerlei beperkingen en een aantal mag ik een update geven (lees: compleet herschrijven). Dus lijkt het me wel leuk om hier iets over te schrijven.

Het hart van de software (codenaam: Rabbit) is de reconstructor: deze leest (live of achteraf) informatie van een elektronisch bord en maakt daar partij(en) van via allerlei bewerkingen. Hier komt nogal wat bij kijken: teruggenomen zetten, opeenvolgende zetten die bijna gelijktijdig worden uitgevoerd, stukken die omvallen (of niet recht staan). Borden kunnen draadloos zijn of bekabeld, met of zonder klok, wit kan “boven” of “onder” zijn. En het leuke is dat de reconstructor spel-onafhankelijk is, want je wilt natuurlijk niet voor elk bordspel een aparte reconstructor maken. De reconstructor+speldefinities zitten samen met de Jazzy driver in een library genaamd JackRabbit, welke door verschillende applicaties gebruikt met namen als RabbitQueen (is af!), RabbitPlugin en RabbitTornado. (Hoezo, geïnspireerd op een of ander MS-DOS spel? :))

Tot voor kort deden wij bij DGT alleen aan schaken en 10x10 dammen, maar er is ook vraag naar borden voor andere bordspellen. Het lijkt wel alsof bijna ieder land zijn eigen draai aan het damspel heeft gegeven (of ze hebben de regels verkeerd van elkaar begrepen): Engels, Turks, Russisch en Braziliaans dammen heb ik er nu in zitten en er bestaan nog meer. Al is het nog een issue welk bord er het beste bij past, want een aantal varianten spelen op een 8x8 bord; een schaakbord is aan de grote kant, een 10x10 dambord (waarvan de randvelden zijn afgedekt) heeft een wel erg brede rand, een apart 8x8 dambord ontwikkelen doe niet zomaar eventjes. Maar het is interessant om te zien hoe vraag en aanbod zo dicht bij elkaar komen: “Oh, kunnen we live Turks dammen? Doe maar xxx borden dan! Wanneer is

de toernooisoftware beschikbaar?”

En dan hebben we het nog niet over de Japanners gehad. Zij zijn verzot op Shogi (een schaakvariant met een zwaar bughouse karakter), hierbij kunnen de stukken naar voren of naar achteren wijzen en zelfs betekenisvol ondersteboven liggen. In elk van DGT's elektronische stukken zit zoiets van een soort anti-diefstal RFID chip (frequentie=ID), welke het bord kan detecteren m.b.v. detectielussen onder elke rij en kolom. Zo weet je waar elk stuk staat, maar de oriëntatie niet en dat is nou net een probleem bij Shogi. Is een zilveren generaal nou wel of niet gepromoveerd? Een Wii-mote binnen elk stuk is leuk bedacht, maar dat past dus niet (of je moet een tuinshogispel gebruiken, maar Japanners

hebben meestal geen tuin). En een ander populair Japans bordspel is Go, dit wordt op een 19x19 bord gespeeld en de velden en stenen zijn te klein voor onze technologie. Hoe populair deze spellen en elektronische gadgets in Japan ook zijn, hoe graag de Japanners ook elektronische bordspellen voor Toyota's zouden willen ruilen, het inkloppen van hun partijtjes blijft vooralsnog handwerk! Moeten ze maar niet van die ingewikkelde bordspellen bedenken ;)

